

Raiul care îți este permis

Pășesc cu gândul încet, timid, ușor pe podeaua din altarul sufletului meu. Aici totul pare desprins dintr-o altă existență - atât de liniștită, atât de curată, de mistică... Înțelepciunea acestui lăcaș sfânt este căptușită de uși mari, foarte mari, din oțel, având modele atent lucrate, pline de forme și nuanțe înfloritoare. Dacă ai vedea un astfel de model, ai spune că descrie lumea întreagă, reală ori necuprinsă, complexitatea formelor sale vrăjind ochiul muritorului. Pe aceste porți impresionante, se pot observa inscripții atent brodate în catifea roșie, simboluri din diverse domenii, litere, cifre, desene sau simple găuri în fragmentele de lemn de mesteacăn ce își duceau veacul întipărite pe metalul strălucitor. Intrarea în această încăpere magică se face pe baza unor coduri, fără niciun mecanism real, concis, palpabil, fără vreun semn care să își arate cum să pătrunzi- în Raiul Cărților.

Încăperea din vis reprezintă poarta spre alte lumi, spre alte dimensiuni, cu locuri mereu secrete, Ea arătându-se doar celor care merită, pentru că, nu-i așa, este o bibliotecă a sufletului, locul în care imaginarul devine palpabil, vizibil celui de-al treilea ochi, ochiul cunoașterii, atotștiutor, clarvăzător, o arhivă minții și a sufletului umanității.

Inscripționate frumos, cu cerneală albastră pe pergamente străvechi, croite din papirus sau țesute din pânză de in, cărțile, așezate grijuliu pe rafturi din lemn lăcuit într-o nuanță străvezie, protejează grațiile lăcașului sfânt. Făpturile, ființele de hârtie care viețuiesc, dacă ți-ai câștigat dreptul la nemurire, aici te vor încânta cu poveștile lor eroice, mistice, întotdeauna calde. De la dragoni de aur până la păsări colibri care se pot preschimba în îngerii marelui tău vis, te vor fascina prin bunătate, generozitate, lumină.

Templul cunoașterii poate fi mic sau mare- depinde de mintea călătorului care prinde curaj să cutreiere acest loc. Cu cât cunoștiințele și iubirea față de Carte, față de Cunoaștere - atât a imaginarului, cât și a realității, atât a artei complexității, cât și a frumuseții simplității - este mai arzătoare, cu atât încăperea își mărește suprafața, pereții îndepărtându-se în fața pasului tău...

Toate cărțile învelite în piele sau căptușeală roșie, scrise cu cerneala albastrului-cer pur, sunt aranjate organizat în funcție de preferințele călătorului. Să nu uit de tainica existență a mesei de aur sau a scaunului-suprem, construit ca pentru Regele universului. Pe masa fină, simplă, aflată într-o lumină slabă, dar caldă, se află întotdeauna o carte larg deschisă, ultima carte pe care tu, drumețule, ai citit-o, în colțurile mesei, ici-colo, câte un condei și suluri de pergamente nescrise, imaculate.

Dar acesta e un loc sfânt, la care nu oricine poate accede, acesta e Biblioteca Sufletului! Credința în carte, iubirea, dăruirea, protecția culturii – căci, Cartea e întreaga cultură a lumii - te pot

îndruma pe drumul spre Lăcașul sacru. Fii cu băgare de seamă! Intrarea în grațiile cunoașterii se face pe baza a unor coduri prescrise, de care aminteam și care îți vor fi cunoscute doar dacă Biblioteca Sufletului Tău își croiește un locșor călduț în mintea și inima ta, iar Tu, posibilul Călător, îți folosești încrederea să devii una cu comoara acesteia!